

KOMENTÁR

ZELENÝ ŠTVRTOK

PRED ZAČIATKOM OMŠE

Milí bratia a sestry! Víťame Vás pri dnešnom slávení pamiatky ustanovenia Pánovej večere – Eucharistie.

Práve v dnešný deň večer sa Eucharistia zrodila. Na znak toho je dnes svätostánok prázdny. Je to, akoby sa ešte nikdy nikde Eucharistia neslávila – až dnes po prvý raz. Presne tak, ako vtedy, pri Poslednej večeri...

Lámanie chleba, ako hovorili svätej omši prví kresťania, sa stalo jedným zo základných pilierov života Cirkvi, popri bratskom spoločenstve a vzájomnom zdieľaní sa so všetkým, spoločnej modlitbe a zotrvávaní na apoštolskom vyučovaní. Vo svätej omši sa uskutočňujú slová proroctva: *„Lebo od východu slnka až po západ je veľké moje meno medzi národmi a na každom mieste budú obetovať, budú prinášať môjmu menu čistú obetu.“* (Mal 1,11)

Možno sa aj nám stalo, že Eucharistia nám akosi zovšednela. Máme ju predsa k dispozícii každý deň, (ba aj niekoľkokrát denne,) a stáva sa pre nás akosi rutinou, dokonca „nedeľnou povinnosťou“, ktorú si splníme, aj keď sa k tomu občas musíme premôcť.

Dnes máme možnosť znova prežiť Eucharistiu „ako po prvý raz“. Uvedomiť si, že to nie je povinnosť, ale privilegium. A už vôbec to nie je nejaké „nábožné cvičenie“, či „zbožný úkon“, ale mystický okamih, plný Kristovej Moci a Prítomnosti, prístupný pre všetkých, ktorí majú srdce otvorené a chápace. Ak sa v omši hovorí: *„Blažení tí, čo sú pozvaní na hostinu Baránkovu!“*, tak teraz môžeme tieto slová parafrázovať a povedať: „Blažení tí, ktorí nezostanú len na povrchu pri symboloch a obrazoch, ale vniknú až do vnútra a srdca Eucharistie, aby tam na vlastnej koži zakúsili extázu spoločenstva vášnivej lásky Nevesty - Cirkvi a Ženícha - Krista v jednote Eucharistie!“

PO HOMÍLII (KÁZNI) pred umývaním nôh

Milí bratia a sestry!

Slávenie Eucharistie – to je Svadobná hostina Baránkova, na ktorej ako Jeho Nevesta vstupujeme do mystéria krajnej Božej lásky. Láska je niečo neviditeľné – dá sa ale zviditeľniť znakmi. Prv, než ju Ježiš vyjadril tým, že sa nechal pribiť na kríž, naznačil ju apoštolom ešte jedným zvláštnym znakom: tým, že im umyl nohy. Dokonca ani učeník, ktorý inak splácal svoje učenie sa službou v dome učiteľa, nebol povinný umývať nohy učiteľovi, keď sa ten vrátil z cesty. Bola to práca otrokov. Aby naopak učiteľ umyl nohy učeníkovi – tak to bolo niečo vskutku neslýchané! Toto výrečné symbolické gesto Ježiša Krista, vyjadrujúce hĺbku a bezpodmienečnosť Jeho lásky, opakujeme aj my dnes, pretože si pamätáme slová, ktoré nám Ježiš predniesol v závere tohto gesta: *„Vy ma oslovujete: „Učiteľ“ a: „Pane“ a dobre hovoríte, lebo to som. Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať.“* (Jn 13,13n). Čo to znamená v praxi, nám už zajtra ukáže Veľký piatok, presne v zmysle slov najnadanejšieho učeníka Pánovho: *„Čo je láska, poznali sme z toho, že on položil za nás svoj život. Aj my sme povinní dávať život za bratov.“* (1 Jn 3,16).

PO MODLITBE PO PRIJÍMANÍ, pred prenesením Sviatosti

Milí bratia a sestry!

Po skončení Poslednej večere sa Ježiš odobral s učeníkmi do Getsemanskej záhrady. Tam začala agónia Jeho obety a utrpenia. Veľmi túžil, aby v tejto chvíli aspoň Jeho najvernejší, Peter, Jakub a Ján, bdeli spolu s Ním – ale všetci vieme, ako to nakoniec dopadlo.

Na znak Ježišovej osamelosti a agónie sa Eucharistia uloží do bočného svätostánku. Pre nás je to možnosť neostať voči Ježišovi nevšímaví, ako boli Jeho učeníci, ale odpovedať na Jeho prosbu: *„To ste nemohli ani hodinu bdieť so mnou?“* (Mt 26,40). Zostaňme ešte túto hodinu s Ježišom – v podobe adorácie pred Kristom vo svätostánku! Adorácia bude možná až do _____ hodiny, kedy sa kostol uzatvorí.